

ἀντί. Ἀντί, instead of/rather than, Ἡράκλειτος 29 αἰρεῦνται ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι.

ἀντιᾶν. Συναντῶ, encounter, Ἐμπεδοκλῆς 65 τὰ μὲν τελέθουσι γυναῖκες ψύχεος ἀντιάσαντα. Πρβλ. ἀπαντιάζειν.

ἀντιθρώσκειν. Ἀναπηδῶ, spring up, Ἐμπεδοκλῆς 105.1 αἵματος ἐν πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθρόντος, τῇ τε νόημα μάλιστα κικλήσκεται ἀνθρώποισιν.

ἀντιλάμπειν (συνών. ἀνταυγεῖν). Ἀντιλάμπω/ἀντανακλῶ λάμψη, light up in turn/reflect brightness, Ἀναξαγόρας 19 Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ.

ἀντιλογεῖσθαι. Ρέπω στὴν ἀντιλογία, incline to contradiction, Δημόκριτος 85 ὁ ἀντιλογεόμενος καὶ πολλὰ λεισχηνεύμενος ἀφνῆς ἐς μάθησιν ὦν χρή.

ἀντίξουν (τό). Τὸ ἀντίξοο/τὸ ἐνάντιο, the contrary/the hostile, Ἡράκλειτος 8 τὸ ἀντίξουν συμφέρον. Πρβλ. ἀντίος.

ἀντίος (συνών. ἐναντίος, ἀντίθ. ὅμοιος). Ἐνάντιος, opposite, Ἀρχύτας 1.13 τὰ μὲν οὖν ἀντίαν φορὰν φερόμενα. || **τάντία.** Τὰ ἀντίθετα, the contrary, Παρμενίδης 8.55/59 τὰντία δ' ἐκρίναντο ... ἀτὰρ κάκεῖνο κατ' αὐτὸ τὰντία. || **ἀντίον** (συνών. ἐναντίον). Ἀπέναντι, opposite, Ἡράκλειτος 120 ἀντίον τῆς ἄρκτου.

ἀντιπεπονθός (τό). Ἀνταπόδοση τοῦ ἴσου, retribution, Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,28) τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθός ἄλλω.

ἀντιστηρίζειν. Ἀντιστηρίζω, counterprop, Δημόκριτος 9 τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηρίζόντων.

ἀντίχθων. Ἀντι-γῆ, antichthon, Πυθαγόρειοι 37 (DK I 462,7) ἀντίχθονα δὲ τὴν σελήνην ἐκάλουν οἱ Πυθαγόρειοι, ὥσπερ καὶ αἰθερίαν γῆν. Πρβλ. χθών.

ἀνυβρίστως. Χωρὶς ἠθικὴ προσβολή, decently, Δημόκριτος 73

δίκαιος ἔρως ἀ ν ν β ρ ί σ τ ω ς ἐφίεσθαι τῶν καλῶν. Πρβλ. δικαίος, ὕβρις.

ἀνυπέρθετος. Ἀνυπέρβλητος, insuperable, Δημόκριτος 275 τὴν δ' ἀποτυχίην ἀ ν ν π έ ρ θ ε τ ο ν ἐτέρῃ ὀδύνῃ.

ἀνυστὸν (ἐστί) (ἀντίθ. ἀνήνυστόν ἐστι). (Εἶναι) πραγματοποιήσιμο/ἐφικτό, (it is) feasible, Παρμενίδης 2.7 οὐ γὰρ ἀ ν ν σ τ ὸ ν Μέλισσος 2 οὐ γὰρ αἰεὶ εἶναι ἀ ν ν σ τ ὸ ν, ὅ,τι μὴ πᾶν ἔστι 7(3) ἀλλ' οὐδὲ μετακοσμηθῆναι ἀ ν ν σ τ ὸ ν 7(8) τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀ ν ν σ τ ὸ ν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ πυκνῷ Ἀναξαγόρας 5 (οὐ γὰρ ἀ ν ν σ τ ὸ ν πάντων πλείω εἶναι) Διογένης 3.5 ὡς ἀ ν ν σ τ ὸ ν κάλλιστα. || **μάλιστα τῶν ἀνυστῶν.** Μὲ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο, in the best possible way, Δημόκριτος 279 τοῖς παισὶ μ ά λ ι σ τ α χρῇ τ ῶ ν ἀ ν ν σ τ ῶ ν δατεῖσθαι τὰ χοήματα.

ἄνω (ἀντίθ. κάτω). Ἐπάνω/πρὸς τὰ ἐπάνω, up/upward, Ξενοφάνης 28 γαίης μὲν τόδε πεῖρας ἄ ν ω παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται ἡέρι προσπλάζον Ἡράκλειτος 60 ὁδὸς ἄ ν ω κάτω μία καὶ ὠντή Διογένης 6.5-9 ἄ ν ω εἰς τὴν κεφαλὴν παρὰ τὰς κλεῖδας ὀλίγον ἀ ν ω τ έ ρ ω διὰ τῶν στηθῶν.

ἄνωγα. Προστάζω/προτρέπω, command/direct, Παρμενίδης 6.2 τά σ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄ ν ω γ α.

ἀνώλεθρος. Ἀνώλεθρος/ἄφθαρτος, indestructible, Ἀναξίμανδρος 3 ἀθάνατον καὶ ἀ ν ώ λ ε θ ρ ο ν (sc. τὸ ἄπειρον) Παρμενίδης 8.3 ἀγέννητον ἐὼν καὶ ἀ ν ώ λ ε θ ρ ό ν ἐστιν. Πρβλ. ἀθάνατος, ἄμβροτος, ὄλεθρος.

ἀνώμαλος. Ἀνώμαλος/ἄκανόνιστος, uneven/irregular, Δημόκριτος 155.4 Ἄνισοι μὲν γὰρ οὔσαι τὸν κῶνον ἀ ν ώ μ α λ ο ν παρέρηξουσιν.

ἀνώνυμος. Ἀνώνυμος/χωρὶς ὄνομα, anonymous/nameless, Παρμενίδης 8.17 τὴν μὲν ἔαν ἀνόητον ἀ ν ώ ν ν μ ο ν.

ἀνωφελής. Ἀνώφελος/μάταιος, non beneficial/useless, Ξενοφάνης 3.1 ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀ ν ω φ ε λ έ α ς παρὰ Λυδῶν Δημόκριτος 175 ὅποσα κακὰ καὶ βλαβερά καὶ ἀ ν ω φ ε λ έ α.